

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/129/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5724203243
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Vargová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:5724203243.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Vargovej (sudkyne spravodajkyne) a členov senátu JUDr. Jany Kotrčovej a JUDr. Jozefa Šuleka, v spore navrhovateľky: A. B., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom C. XX, XXX XX C., právne zastúpenej: Hronček & Partners, s. r. o., so sídlom Kálov 1, 010 01 Žilina, IČO: 47 248 327, proti odporcovi: A. D., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom E. F. XXXX/XX, XXX XX B., právne zastúpenému: Karkó s.r.o., so sídlom Obchodná 8985/5A, 010 08 Žilina, IČO: 50 158 121, o návrhu navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Martin č.k. 10C/122/2024-238 zo dňa 25.6.2025, takto

rozhodol:

- I. Uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku I. ostáva nedotknuté.
- II. Uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku II. p o t v r d z u j e .
- III. Navrhovateľka ani odporca n e m a j ú p r á v o na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie vo výroku I. konanie o návrhu navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia, doručeného súdu dňa 22.11.2024 zastavil a vo výroku II. rozhodol tak, že navrhovateľka ani odporca nemajú právo na náhradu trov konania.
2. Súd prvej inštancie vo veci aplikoval ust. § 144, § 145 ods. 1, § 146 ods. 1, § 256 ods. 1, § 257, § 262 ods. 1 CSP. V odôvodnení uznesenia uviedol, že navrhovateľka sa návrhom doručeným súdu 22.11.2024 domáhala nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd uložil odporcovi zakázať prístup k akémukoľvek výkonu záložného práva zo Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti zo dňa 09.11.2023, a to k pozemku parcela reg. E KN 513/2, druh pozemku: orná pôda, nachádzajúci sa v okrese Turčianske Teplice, v obci C., v katastrálnom území C., zapísaného v katastri nehnuteľností na liste vlastníctva č. XXXX vedeného Okresným úradom Turčianske Teplice, katastrálny odbor, a to až do právoplatného rozhodnutia vo veci určenia platnosti Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti zo dňa 09.11.2023.
3. Uznesením č. k. 10C/122/2024-81 zo dňa 09.12.2024 súd vyššie uvedenému návrhu navrhovateľky v celom rozsahu vyhovel (výrok I. predmetného uznesenia); v II. výroku navrhovateľke uložil povinnosť, aby proti odporcovi podala žalobu o určenie neplatnosti Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti zo dňa 09.11.2023, a to v lehote 30 dní od právoplatnosti uvedeného uznesenia a v III. výroku navrhovateľke voči odporcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Proti tomuto uzneseniu podal odporca odvolanie, o ktorom odvolaní rozhodol Krajský súd v Žiline uznesením sp. zn. 9Co/18/2025 zo dňa 20.02.2025, ktorým v I. výroku uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a v II. výroku odporcovi priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Ústavný súd Slovenskej republiky však následne Nálezom č. k. IV. ÚS 159/2025-134 zo dňa 27. mája 2025 v I. výroku vyslovil, že uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/18/2025 z 20. februára 2025 bolo porušené základné právo sťažovateľky – navrhovateľky – na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a jej právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods.

1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 14 ods. 1 Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach; v II. výroku uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/18/2025 z 20. februára 2025 a uznesenie Okresného súdu Martin sp. zn. 10C/122/2024 z 9. decembra 2024 zrušil; v III. výroku Krajskému súdu v Žiline uložil povinnosť nahradiť sťažovateľke – navrhovateľke – trovy konania 1 423 eur a zaplatiť ich právnomu zástupcovi sťažovateľky do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu a v IV. výroku vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti nevyhovel. V uvedenom Náleze Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že krajský súd pri posúdení splnenia podmienok pre zrušenie rozhodnutia súdu prvej inštancie o neodkladnom opatrení pochybil, pokiaľ ho zrušil výlučne z dôvodu nesplnenia podmienky podania žaloby vo veci samej v stanovenej lehote napriek tomu, že táto neuplynula.

4. Podaním, doručeným súdu dňa 24.06.2025, vzala navrhovateľka svoj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, doručený súdu dňa 22.11.2024 späť a žiadala konanie o ňom zastaviť. Urobila tak s odôvodnením, že Krajský súd v Žiline uznesením č. k. 7Co/83/2025-299 zo dňa 17.06.2025 potvrdil uznesenie súdu Okresného súdu Martin č. k. 5C/32/2025-166 zo dňa 08.04.2025, ktorým uznesením súd odporcovi zakázal prístup k akémukoľvek výkonu záložného práva (resp. pokračovať v už začatom výkone záložného práva) zo Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti zo dňa 09.11.2023, a to k pozemku parcela reg. E KN 513/2, druh pozemku: orná pôda, nachádzajúci sa v okrese Turčianske Teplice, v obci C., v katastrálnom území C., zapísaného v katastri nehnuteľností na liste vlastníctva č. XXXX vedeného Okresným úradom Turčianske Teplice, katastrálny odbor, a to až do právoplatného rozhodnutia o existencii predmetného záložného práva a určenia platnosti Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti zo dňa 09.11.2023. Pokiaľ ide o trovy konania, o týchto navrhovateľka žiadala rozhodnúť podľa § 257 Civilného sporového poriadku.

5. Súd prvej inštancie s poukazom na dispozitívny procesný úkon navrhovateľky konanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, doručeného súdu dňa 22.11.2024 pri aplikácii ust. § 145 ods. 1 CSP zastavil.

6. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa ust. § 257 CSP a ich náhradu tak navrhovateľke, ako ani odporcovi nepriznal. Dôvod hodný osobitného zreteľa videl súd prvej inštancie v tej skutočnosti, že k späťvzatiu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (doručeného súdu prvej inštancie dňa 22.11.2024) zo strany navrhovateľky došlo len v dôsledku toho, že Krajský súd v Žiline uznesením č. k. 7Co/83/2025-299 zo dňa 17.06.2025 potvrdil uznesenie súdu Okresného súdu Martin č. k. 5C/32/2025-166 zo dňa 08.04.2025, ktorým bolo v poradí druhému (obsahovo totožnému) návrhu navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovené, a teda skôr podaný návrh na nariadenie neodkladného opatrenia stratil svoje opodstatnenie. Zavinenie na zastavení konania nebolo možné pričítať ani jednej zo strán, keďže k zrušeniu uznesenia Okresného súdu Martin č. k. 10C/122/2024-81 zo dňa 09.12.2024 došlo v dôsledku nesprávneho postupu Krajského súdu v Žiline.

7. Včas podaným odvolaním domáha sa odporca zmeny napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie a priznania nároku na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Zastáva názor, že zavinenie na zastavení konania nesie navrhovateľka z dôvodu späťvzatia návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Pokiaľ ide o dôvody hodné osobitného zreteľa, v tomto konaní sa navrhovateľka v hlavnom konaní domáhala určenia neplatnosti záložnej zmluvy a tak aj formulovala návrh na vydanie neodkladného opatrenia, zatiaľ čo v poradí druhom konaní sa už domáhala určenia neexistencie záložného práva. Dôvody nesprávosti a nemožnosti vyhovenia prvotnému návrhu odporca súdu prezentoval v predchádzajúcich fázach konania. Uvedené má význam aj pre posúdenie dôvodov, pre ktoré navrhovateľka nakoniec zobrala späť návrh v tomto konaní a prečo teda nie je správna aplikácia dôvodov hodných osobitného zreteľa v danom prípade.

8. Odporca považuje za vyslovene nesprávny aj záver súdu prvej inštancie, že zavinenie konania nie je možné pričítať ani jednej zo strán, keďže k zrušeniu uznesenia Okresného súdu Martin č.k. 10C/122/2024-81 zo dňa 9.12.2024 došlo v dôsledku nesprávneho postupu Krajského súdu v Žiline.

9. Zastavenie konania nastalo v dôsledku späťvzatia návrhu navrhovateľky, a nie v dôsledku rozhodnutia odvolacieho súdu. O podanom návrhu sa mohlo a malo aj ďalej konať a rozhodnúť aj po zrušení prvostupňového a odvolacieho rozhodnutia ústavným súdom. Odporca v tomto konaní voči nedôvodnému a právne nesprávnomu návrhu navrhovateľky aktívne využíval prostriedky procesnej

obrany, v dôsledku čoho má mať nárok na náhradu trov zastaveného konania, ktorého zastavenie zavinila navrhovateľka.

10. Vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľka navrhla napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdiť.

11. Odporca nesprávne účelovo tvrdí, že k zastaveniu konania došlo výlučne zavineným konaním navrhovateľky. Navrhovateľka zdôrazňuje, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia doručený súdu dňa 22.11.2024 vzala späť výlučne z dôvodu, že Krajský súd v Žiline uznesením sp.zn. 7Co/83/2025-299 zo dňa 17.6.2025 potvrdil rozhodnutie Okresného súdu Martin č.k. 5C/32/2025-166 zo dňa 8.4.2025, ktorým bolo v poradí druhému obsahovo totožnému návrhu navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovené. Z tohto dôvodu stratil skorší návrh svoj praktický význam.

12. Navrhovateľka zdôrazňuje, že druhý návrh v poradí na nariadenie neodkladného opatrenia bol podaný iba z dôvodu nesprávneho postupu odvolacieho súdu, ktorý predchádzajúce rozhodnutie o nariadení neodkladného opatrenia zrušil. Uvedené pochybenie konštatoval aj Ústavný súd Slovenskej republiky, ktorý vo svojom Náleze sp.zn. IV. ÚS 159/2025-134 zo dňa 27. mája 2025 zasiahol ultra petitum a zrušil aj predmetné prvostupňové uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia, a to práve za účelom odstránenia prekážky litispendencie v konaní o opätovnom návrhu. Ústavný súd tak smeroval k tomu, aby konanie o pôvodnom neodkladnom opatrení bolo zastavené, a to z dôvodu, aby nič nebránilo v poradí druhému konaniu o nariadení neodkladného opatrenia. Úkon navrhovateľky v danej veci mal teda výlučne procesnoekonomickú funkciu a nijako nezmenil skutkový či právny stav veci.

13. V súdom stanovenej lehote odporca odvoláciu repliku k vyjadreniu navrhovateľky nepodal.

14. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 ods. 1 CSP) po zistení, že odvolanie podala subjektívne legitimovaná (neúspešná) strana sporu (§ 359 CSP), v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), vec preskúmal v rozsahu a z dôvodov vymedzených v § 379 CSP a § 380 ods. 1 CSP (z tohto dôvodu nedotknutým ponechal odvolaním nenapadnutý výrok I. uznesenia) a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) uznesenie súdu prvej inštancie pri aplikácii § 387 ods. 1, 2 CSP v odvolaním napadnutom výroku II. potvrdil ako vecne správny.

15. Odvolací súd po oboznámení sa s odôvodnením odvolaním napadnutého rozhodnutia, ako aj rozhodnutiu predchádzajúceho konania konštatuje, že súd prvej inštancie dospel k správnym skutkovým zisteniam, vec správne právne posúdil a rozhodnutie v napadnutom výroku o náhrade trov konania náležite odôvodnil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia konajúceho súdu prvej inštancie, a preto naň v celom rozsahu a v podrobnostiach v súlade s ust. § 387 ods. 2 CSP poukazuje. Uvedené bolo tiež dôvodom pomerne rozsiahleho opisu dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie v rozhodnutí odvolacieho súdu.

16. V prejednávanej veci podstatou sporu medzi stranami bola otázka, či navrhovateľka svojím konaním nesie zavinenie na zastavení konania (v dôsledku späťvzatie v poradí prvého návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia) zdôvodňujúce aplikáciu ust. § 256 ods. 1 CSP a priznanie náhrady trov konania protistrane (odporcovi) alebo v danej veci existujú dôvody hodné osobitného zreteľa v zmysle § 257 CSP umožňujúce súdu (výnimočne) nepriznať náhradu trov konania.

17. Ust. § 257 CSP predstavuje odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok (§ 255) a od zásady zodpovednosti za zavinenie (256 ods. 1). Zákon pre rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania podľa § 257 vyžaduje kumulatívne splnenie dvoch podmienok, a to: dôvody hodné osobitného zreteľa a výnimočné okolnosti. Dôvody hodné osobitného zreteľa, ani výnimočné okolnosti zákon bližšie nešpecifikuje. Výklad týchto podmienok ponecháva na súdnu prax. K dôvodom hodným osobitného zreteľa môže dôjsť vo vzťahu k určitým druhom konania alebo určitej procesnej situácii, kde sa tieto často vyskytujú, a tento dôvod je daný charakterom tohto konania alebo charakterom procesnej situácie (obdobne Števec, Ficová, Baricová, Mesiarkinová, Bajánková, Tomašovič a kol., Komentár k Civilnému sporovému poriadku, druhé vydanie, Vydavateľstvo C.H.Beck, rok 2022, str. 1044).

18. V prejednávanej veci pre posúdenie naplnenia dôvodov hodných osobitného zreteľa a výnimočnosti situácie, ktorú má namysli ust. § 257 CSP sú podľa mienky odvolacieho súdu rozhodné nasledovné skutkové okolnosti:

- Dňa 22.11.2024 doručila navrhovateľka návrh na nariadenie neodkladného opatrenia.
- Uznesením Okresného súdu Martin č.k. 10C/122/2024-81 zo dňa 9.12.2024 bolo jej (v poradí prvému) návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovené.
- Krajský súd v Žiline uznesením č.k. 9Co/18/2025-197 zo dňa 20.2.2025 vyššie zmieňované uznesenie súdu prvej inštancie zrušil.
- Okresný súd Martin uznesením č.k. 5C/32/2025-166 zo dňa 8.4.2025 na základe ďalšieho (v poradí druhého) návrhu navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia, (totožného znenia), návrhu navrhovateľky opätovne vyhovel.
- Ústavný súd Slovenskej republiky Nálezom č.k. IV. ÚS 159/2025-134 zo dňa 27.5.2025 zrušil uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 9Co/18/2025-197 zo dňa 20.2.2025 ako aj uznesenie Okresného súdu Martin č.k. 10C/122/2024-81 zo dňa 9.12.2024 konštatujúc pochybenie Krajského súdu v Žiline, ktorý zrušil uznesenie súdu prvej inštancie č.k. 10C/122/2024-81 zo dňa 9.12.2024, ktorým bolo nariadené neodkladné opatrenie prv, než navrhovateľke uplynula lehota na podanie žaloby vo veci samej. Ústavný súd v odôvodnení Nálezu (bod 30.) tiež konštatoval vo väzbe na návrh navrhovateľky (okrem iného) cit.: „...pre dosiahnutie nápravy vo veci je nevyhnutné, aby tomuto návrhu vyhovel v jeho kasačnej časti (výrok 2), čím pre nové odvolacie konanie (odsek 11 a 28 tohto odôvodnenia) odpadla polemika o prekážke právoplatne rozhodnutej veci. Zároveň, vzhľadom na procesné špecifikum neskoršieho nariadenia neodkladného opatrenia vo vzťahu k rovnakému ako pôvodnému predmetu takého rozhodnutia okresného súdu (aktuálne vykonateľnému, avšak neprávoplatnému a v štádiu odvolacieho konania) ústavný súd ultra petitum ústavnej sťažnosti (na účel nasmerovania procesnej situácie k novému aktualizovanému rozhodovaniu sprevádzanému už aj podanou žalobou) zrušil aj pôvodné uznesenie okresného súdu o neodkladnom opatrení (výrok 2), ktoré zrušením kasačného uznesenia krajského súdu z hľadiska jeho vykonateľnosti „ožilo“, resp. by nastal taký účinok. Alternatíva zvolená ústavným súdom vyvoláva absenciu (fakultatívneho) vrátenia veci ústavným súdom krajskému súdu na ďalšie konanie, pričom zároveň platí, že konaniu o opätovnom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (v štádiu odvolacieho konania) nebude brániť prekážka 1itispendencia“.
- Krajský súd v Žiline následne uznesením č.k. 7Co/83/2025-299 zo dňa 17.6.2025 uznesenie Okresného súdu Martin č.k. 5C/32/2025-166 zo dňa 8.4.2025 potvrdil.
- Navrhovateľka podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 24.6.2025 s poukazom na nariadenie obsahovo totožného neodkladného opatrenia rozhodnutím Okresného súdu Martin č.k. 5C/32/2025-166 zo dňa 8.4.2025 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline č.k. 7C/83/2025-299 zo dňa 17.6.2025 v poradí prvý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, doručený súdu prvej inštancie dňa 22.11.2024 vzala späť.

19. Z daného skutkového stavu možno nepochybne vyvodit', že došlo k celkom osobitnej procesnej situácii, ktorá odôvodňovala aplikáciu ust. § 257 CSP pri rozhodovaní o náhrade trov konania. Je nesporným, že k zastaveniu konania došlo bezprostredne v dôsledku dispozitívneho procesného úkonu navrhovateľky, avšak tento jej procesný úkon, a to je vo veci zásadným, bol učinенý vo väzbe na právoplatnosť rozhodnutia o nariadení neodkladného opatrenia, ktorým bola poskytnutá (predbežná) ochrana jej vlastníckemu právu. Konanie o (prvom) návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (totožného obsahu), doručeného súdu prvej inštancie dňa 22.11.2024 stalo sa bezpredmetným. Úkon navrhovateľky – späťvzatie tohto návrhu – tak i podľa mienky odvolacieho súdu má len procesnoekonomickú funkciu.

20. Odvolateľ zastáva názor, že pre posúdenie dôvodov, pre ktoré navrhovateľka vzala späť (v poradí prvý) návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, je významným, že navrhovateľka sa v prvom konaní domáhala určenia neplatnosti záložnej zmluvy, zatiaľ čo v poradí druhom konaní domáha sa už určenia

neexistencie záložného práva. Odporca zdôrazňuje, že dôvody nemožnosti vyhovieť prvému nároku prezentoval v predchádzajúcich fázach konania.

21. K uvedenej odvolacej námietke odvolací súd východiskovo udáva, že návrh navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia má v prvom i druhom prípade obsahovo totožné znenie, pričom navrhovateľka v prvom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (podanom ešte pred začatím konania vo veci samej) navrhla súdu časovo obmedziť jeho trvanie do právoplatnosti rozhodnutia súdu vo veci určenia platnosti zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti zo dňa 9.11.2023. V poradí druhý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia (totožného znenia) podala navrhovateľka už spoločne so žalobou vo veci samej, ktorou sa domáhala určenia neexistencie záložného práva, pričom súd prvej inštancie obmedzil trvanie nariadeného neodkladného opatrenia do právoplatného rozhodnutia o existencii predmetného záložného práva a určenia platnosti zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti zo dňa 9.11.2023 (č.l. 229 p.v. spisu).

22. V prejednávanej veci je z pohľadu odvolacieho súdu významným, že v prvom i druhom prípade mal návrh na nariadenie neodkladného opatrenia totožný obsah, pričom návrhom navrhovateľky (neodkladného opatrenia), v časti, v ktorej táto navrhovala obmedziť trvanie nariadeného neodkladného opatrenia do právoplatnosti rozhodnutia súdu vo veci určenia platnosti zmluvy o zriadení záložného práva nehnuteľnosti zo dňa 9.11.2023 nebol súd viazaný. Výlučne súdu pri nariaďovaní neodkladného opatrenia pred začatím konania (v zmysle úpravy § 366 CSP) totiž prináleží posúdiť, či uloží/neuloží navrhovateľovi povinnosť podať v určenej lehote žalobu vo veci samej a rovnako tak jedine súdu prináleží záväzne vymedziť strany takéhoto sporu a predmet konania vo veci samej.

23. Odhliadnuc od uvedenej pre rozhodnutie významnej skutočnosti, odvolací súd podporne udáva, že oba návrhy smerovali k poskytnutiu predbežnej ochrany (tvrdenému) ohrozenému vlastníckemu právu navrhovateľky.

24. Nakoľko odvolacie námietky neboli spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého uznesenia, odvolací súd uznesenie v napadnutom výroku II. potvrdil pri aplikácii § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne.

25. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd súhrnným výrokom tak, že navrhovateľke ani odporcovi ich náhradu nepriznal, rovnako pri aplikácii § 257 CSP majú za to, že pre jeho použitie sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa – obdobne ako tomu bolo v konaní pred súdom prvej inštancie – spôsobené už zmieňovanou špecifickou procesnou situáciou (podrobne opísanou v bodoch 18. – 19. tohto uznesenia) ktorá v prejednanom spore nastala a ktorú žiadna zo strán sporu nezavinila.

26. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

(§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)